

KONTROLNÍ ZJIŠTĚNÍ Z KONTROL VÝKONU PŘENESENÍ PŮSOBNOSTI NA ÚSEKU PAMÁTKOVÉ PÉČE PROVÁDĚNÝCH V ROCE 2018

Závazná stanoviska jako samostatné rozhodnutí podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí č.j. xxx ve věci revitalizace veřejné zeleně v obci xxx, parc. č. xxx v k. ú. xxx, v němž stanovil, že uvedený záměr je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný. Ve výroku uvedeného rozhodnutí správní orgán specifikoval předmět řízení jako „realizaci nových výsadeb rostlin, situovaných v bezprostředním okolí zámecké budovy, podle předložené žádosti a dokumentace „Revitalizace veřejných prostranství v obci xxx – II. etapa“ lokalita zámecký park, kterou zpracovala xxx v září 2016, obsahující části Výsadba solitérních dřevin a Výsadba osazovací plán – záhon A, C, D, E, F, D“.

Pochybení správního orgánu bylo shledáno v tom, že výše uvedený výrok je stanoven v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být výrok jednoznačný, přesný a určitý, aby mohl být kontrolovatelný a vymahatelný. Správní orgán nijak nespifikoval předmětné práce ani jejich rozsah, práce tak žádným způsobem nelze kontrolovat a z hlediska památkové péče posuzovat.

2. Správní orgán vydal dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí č.j. xxx ve věci Stanovení vstupních podmínek pro přípravu restaurování hlavního oltáře v kostele xxx, parc. č. st. xxx, k. ú. xxx, v jehož výroku uvedl, že „stanovení vstupních podmínek pro přípravu restaurování hlavního oltáře v kostele xxx na pozemku parc. č. st. xxx, k. ú. xxx“, spočívající v průzkumu před započítím samotného restaurování oltáře v kostele xxx, je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné při splnění následujících podmínek: 1) Restaurátorský průzkum bude proveden držitelem povolení MK ČR k restaurování polychromovaných a zlacených sochařských uměleckých děl ze dřeva. 2) Bude vyhodnocen současný technický stav památky a stanoven rozsah poškození. 3) Bude vypracován komplexní restaurátorský průzkum povrchových úprav hlavního oltáře formou pásových sond a odběrem vzorků pro laboratorní analýzu, každá objevená historická vrstva bude dokumentována sondou minimálně 2 cm x 2 cm kvůli vyhodnocení míry jejího dochování a možnosti restaurování. Pásové sondy budou provedeny: na jedné ze dvou soch (min 3 sondy) – 1 na vlasech, 1 na oděvu a 1 na inkarnátu ruky; na jednom ze dvou reliéfů adorujících andělů (min. 4 sondy) – 1 na pozadí niky, 1 na oděvu, 1 na křídle a 1 na dekorativním orámování niky; na Beránku Božím a pečetích (min. 2 sondy) – 1 na zlacení, 1 na stříbření; na oltářní menze – minimálně 3 sondy; na dekorativním sloupku menzy – min. 1 sonda; na svatostánku – min. 6 sond (bílé plochy, zlacení, stříbření). Vzorky pro laboratorní analýzu budou odebrány: ze sochařské výzdoby – 1 ze zlacení, 2 z polychromie; ze zlacení – 1 vzorek; z bílé plochy menzy – 1 vzorek; z bílé plochy svatostánku – 1 ze zlacení, 1 ze stříbření. 4) Bude vytvořena rekonstrukce jednotlivých historických etap barevnosti grafickou formou. 5) Na základě výsledků průzkumu bude vypracován konkrétní technologický postup restaurování včetně návrhu předpokládaných materiálů, který bude předložen ke schválení samostatným písemným vyjádřením.

K uvedenému je potřeba uvést toto: Správní orgán byl na základě předložené žádosti příslušný rozhodnout nikoliv o příslušnosti „stanovení vstupních podmínek“, nýbrž v souladu s ust. § 14 odst. 1 a 3 zákona o státní památkové péči o přípustnosti „záměru restaurování“ (zde oltáře v kostele xxx) a dále v souladu s ust. § 10 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 66/1988 Sb, v platném znění, kterou se provádí zákon o státní památkové péči, stanovit podmínky pro jeho další přípravu. Předmětem řízení dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči jsou práce, o jejichž přípustnosti je správní orgán z hlediska zájmů státní památkové péče zmocněn rozhodnout, případně stanovit podmínky, za kterých lze zamýšlené práce připravovat a provést (§ 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči). Dále je potřeba říci, že podmínky uvedeného výroku jsou uvedeny nadbytečně, neboť vychází ze zákona. V případě realizace zamýšleného restaurátorského průzkumu se jedná o destruktivní zásah do hmotové podstaty kulturní památky, proto ve smyslu ust. (§ 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči by tyto práce měl provádět restaurátor

s příslušným povolením MK ČR. Vyhodnocení současného stavu a rozsah poškození předmětu obnovy je nezbytným podkladem pro relevantní návrh záměru restaurování. Podmínka č. 5 je potom stanovena zmatečně a nevymahatelně. Správní orgán používá pojem „písemné vyjádření“ – pokud však chce posoudit nově zpracovaný restaurátorský záměr, je posouzení jeho přípustnosti z hlediska zájmů státní památkové péče možné pouze v rámci správního řízení, v rámci kterého pak vydává nové rozhodnutí – závazné stanovisko, nikoli „písemné vyjádření“, správní orgán tedy stanovil podmínku, která je nevymahatelná a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

V rámci úplnosti je potřeba zmínit, že oltář se nachází v kostele xxx, přičemž kulturní památkou vedenou v ÚSKP ČR pod rejst. č. xxx je předmětný kostel a kamenný kříž.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí č.j. xxx ve věci restaurování kříže u silnice xxx, na hranicích pozemku parc. č. xxx a xxx v k. ú. xxx, v jehož výroku stanovil, že restaurování kříže, v jehož výroku stanovil, že restaurování kříže u silnice xxx, , na hranicích pozemku parc. č. xxx a xxx v k. ú. xxx, představují: demontáž a dočasný transfer celku architektury kříže (kamenného podstavce včetně kovového kříže s korpusem Krista) do ateliéru restaurátora; odebrání vzorků a laboratorní průzkum stratigrafie barevných vrstev na kameni i na kovových dílech; restaurování pískovcového podstavce zahrnující očištění povrchu kamene při ponechání fragmentů povrchových úprav, biosanaci, konsolidaci s injektáží, doplnění chybějících modelace, barevnou retuš v barvě kamene, vytažení číslic a provedení lokální hydrofobizace; restaurování litinového korpusu Krista zahrnující očištění a konzervaci; provedení kopie kovového kříže a štítku INRI; obnovu základu pod kamenným podstavcem – z prostého betonu; transfer z ateliéru restaurátora a zpětná montáž celku architektury kříže na původní místo na obnovenou základovou konstrukci; vypracování restaurátorské zprávy, to vše podle předložené žádosti a návrhu na restaurování s dočasným transferem „Kříž xxx“, technického popisu základové konstrukce „Zhotovení základu pod kříž xxx“ vč. výkresové dokumentace, zhotovených v listopadu 2016 a doplnění žádosti ze dne xxx obsahující „Návrh rekonstrukce kovového kříže na kamenném podstavci“ včetně výkresové dokumentace, kterou vypracovala restaurátorka xxx, je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustné při splnění následujících podmínek: 1) Na základě výsledků laboratorního průzkumu bude navržena finální povrchová úprava korpusu Krista, případně reliéfních detailů architektury kamenného soklu. Návrh finální povrchové úpravy bude před realizací předložen orgánu státní památkové péče k odsouhlasení a vydání rozhodnutí – závazného stanoviska. 2) Vlastník odevzdá NPÚ, ÚOP v Kroměříži jedno vyhotovení závěrečné restaurátorské zprávy, která bude zpracována v rozsahu ust. § 10 odst. 4 písm. a) – h) vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to nejpozději do 30 dnů od ukončení restaurování.

K uvedenému je potřeba říci toto: správní orgán chybně posoudil předmět řízení, když o zbudování nového základu pod kříž, který má být zhotoven jako novotvar z prostého betonu rozhodoval jako o restaurování. Stejně chyby se správní orgán dopustil v případě kopie kovového kříže a tabulky INRI. Co je restaurování definuje ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči - jedná se o souhrn specifických výtvarných, uměleckořemeslných a technických prací respektujících technickou výtvarnou strukturu originálu. Zhotovení jednoduchého betonového základu však pod uvedenou definici podřadit nelze, stejně tak zhotovení kopie kovového kříže s tabulkou INRI. O těchto částech měl správní orgán rozhodnout v režimu řemeslné obnovy.

4. Správní orgán vydal rozhodnutí ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu, v jehož výroku stanovil, že restaurování sochy sv. xxx, nemovité kulturní památky zapsané v ÚSKP ČR pod rejst. č. xxx, podle předložené žádosti a dokumentace „restaurátorský záměr – návrh na restaurování: socha xxx – doplnění záměru“, zpracované xxx, dat. 09/2017, spočívající v provedení restaurování kovaného okrasného oplocení a pískovcové základny, do které je oplocení zapuštěno, v demontáži oplocení, v odstranění starých nátěrů pískováním v provedení ochranného barevného nátěru v odstínu kovářská čerň, v odstranění betonových nároží z pískovcové základny a v jejich nahrazení pískovcem je podle § 14 odst. 3 a 8 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné za splnění následujících podmínek: 1. Po ukončení restaurátorských prací bude odborné organizaci památkové péče NPÚ ÚOP Kroměříž odevzdán originál „závěrečné restaurátorské zprávy“, a to v termínu do 30. dnů.

Předmět řízení, tak jak je definován ve výroku uvedeného rozhodnutí, je v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Výrok musí být určitý a srozumitelný, aby mohl být vykonatelný, kontrolovatelný a vymahatelný. Správní orgán však rozhodoval o restaurování sochy světce, přičemž toto restaurování má spočívat v restaurování kovaného oplocení. Už z popisu prací je zřejmé, že všechny zamýšlené práce se vztahují právě k oplocení, nikoli k samotnému zpodobnění světce, proto je stěžejí pochopitelné, jakou úvahou byl správní orgán veden a proč vztáhnul své rozhodnutí k soše. Kulturní památkou je sice stavba jako celek, nicméně konkrétní práce směřující k obnově pouze její jednoznačně popsateľné části (oplocení), navíc s rozdílným materiálem i provedením. Výrok je tedy zmatečný a nesrozumitelný.

Dále je potřeba uvést, že správní orgán v odůvodnění předmětného rozhodnutí zdůvodňuje stanovení podmínky výroku odkazem na ust. § 14 odst. 9 zákona o státní památkové péči. Toto ustanovení však upravuje vztah mezi odbornou organizací a vlastníkem kulturní památky, do něhož nelze z pozice správního orgánu vstupovat formou podmínky výroku rozhodnutí. Správní orgán měl svou podmínku uložit v souladu s ust. § 10 odst. 3 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, přičemž byl také povinen řádně zdůvodnit výši lhůty, kterou pro splnění podmínky stanovil. Odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí tedy nespĺňuje náležitosti ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

5. Správní orgán vydal rozhodnutí podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu, v jehož výroku stanovil, že Výrok I.: využití podsklepení radnice a obnovení vstupu z náměstí do budovy radnice v xxx, na pozemku st. p. xxx, v k. ú. xxx, v MPZ, nemovitá kulturní památka zapsaná v ÚSKP ČR pod rejst. č. xxx, podle předložené žádosti ze dne xxx a architektonické studie „Studie využití podsklepení radnice xxx a obnovení vstupu z náměstí – varianta I.“, vypracované xxx, datum březen 2017, spočívající v obnovení vstupu do suterénu radnice z náměstí ve výškové úrovni historického vstupu přímočarým schodištěm navrženým v soudobém materiálovém i architektonickém řešení, se stavební úpravou části stropu jedné z kanceláří v přízemí radnice, tak, aby byla zajištěna podchodná výška při vstupu do suterénu, s využitím dalších prostor suterénu např. jako vinárna, bez dopadu na rozvržení a zaklenují jednotlivých suterénních prostor, je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné; a že výrok: Výrok II využití podsklepení radnice a obnovení vstupu z xxx náměstí do budovy radnice xxx, na pozemku st. p. xxx, v k. ú. xxx, v MPZ, nemovitá kulturní památka zapsaná v ÚSKP ČR pod rejst. č. xxx, podle předložené žádosti ze dne xxx a architektonické studie „Studie využití podsklepení radnice xxx a obnovení vstupu z xxx náměstí – varianta II.“, vypracované xxx, datum březen 2017, spočívající v zapuštění nového vstupu do suterénu radnice o cca 90 cm pod úroveň dnešního chodníku, bez zásahu do podlahy přízemní kanceláře radnice, s možností využití zpřístupněných prostor suterénu provozně odděleně je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné.

Správní orgán ve výroku č. I a II sice zmínil, že předmětná kulturní památka se nachází v MPZ, ale ani ve výroku ani v odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí neuvedl platný právní předpis, podle něhož je MPZ vyhlášena (konkrétně tedy odkaz na Vyhlášku xxx o prohlášení území historických jader měst za památkové zóny). Správní orgán tak postupoval v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, neboť ve výroku neuvedl všechna platná právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno. Správní orgán rovněž postupoval v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť neuvedl, jak záměr posoudil ve vazbě na hodnoty městské památkové zóny. Odůvodnění rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Správní orgán také nepostupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu, tedy tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Správní orgán totiž při svém rozhodování nijak nezohlednil, že řešení varianty ve výroku II se dotýká i sousední parcely č. xxx k. ú. xxx, která již není kulturní památkou, ale je součástí plošně památkově chráněného území.

Dále je potřeba říci, že správní orgán nezkoumal aktivní legitimaci žadatele, neboť předložená spisová dokumentace neobsahuje žádné pověření či zmocnění od vlastníka předmětné kulturní památky pro osobu žadatele a navíc sama žádost není nikým signována.

Závazná stanoviska jako samostatné rozhodnutí podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu z hlediska státní památkové péče přípustné rozhodnutí č. j. xxx dne xxx ve věci záměru celkové obnovy starého ovocného sadu xxx, umístěného na pozemcích parc. č. xxx, k. ú. xxx. Uvedené pozemky se nachází v ochranném pásmu kulturních památek (rozhodnutí xxx o vymezení ochranného pásma kulturních památek) a řešené práce mají být provedeny podle předložené projektové dokumentace xxx.

Předmět řízení, tak jak je definován ve výroku části rozhodnutí, je zcela vágní. Správní orgán jej definoval jako „obnovu starého ovocného sadu“, aniž by konkrétně uvedl, jaké práce pod tuto obnovu spadají (kolik stromů, jaké práce – kácení, ořez, nová výsadba,...). Výrok rozhodnutí je tak v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, kde je uvedeno, že ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení a právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno. Výrok musí být jasný, srozumitelný, a určitý, aby mohl být kontrolovatelný a vymahatelný. Tato kritéria však výrok popsaného rozhodnutí nespĺňuje.

Dále je nutno říci, že správní orgán se v odůvodnění žádným způsobem nevyořádal s problematikou úprav zeleně na veřejném prostranství z hlediska památkové péče. Ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči uvádí, že vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je (...) v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, je povinen k zamýšlené úpravě dřevin na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena. Co je pro účely tohoto zákona myšleno legislativní zkratkou „úprava dřevin“ říká ust. § 6 odst. 1 tohoto zákona: výsadba a kácení dřevin na veřejných prostranstvích. Co je veřejným prostranstvím pak definuje zákon č. 128/2000 Sb. o obcích v ust. § 34. Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnímu užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Veřejná prostranství jsou nezastavěné prostory mezi budovami v našich obcích a městech, ulice náměstí, atd. tato prostranství jsou přístupná každému a slouží různým účelům. Z této definice je zřejmé, že není důležité, kdo je vlastníkem daného pozemku, ale jaké funkce pozemek plní. Správní orgán však v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nezkoumal, zda dotčený pozemek naplňuje charakter veřejného prostranství a zda je správní orgán vůbec příslušný v dané věci rozhodnout. V souvislosti s uvedeným je tedy nutno říci, že odůvodnění předmětného rozhodnutí je v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, dle kterého musí správní orgán uvést, na základě čeho a proč rozhodoval a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil (např. poukázat na předchozí obnovu kulturní památky aj.). Je třeba také uvést, že ve smyslu ust. § 3 správního řádu, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu, pokud nevyplývá se zákona něco jiného.

2. Správní orgán vydal ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči rozhodnutí č.j. xxx ve věci oprava čelní fasády domu xxx ve xxx, parc. č. xxx, k. ú. xxx. Ze spisové dokumentace je však zřejmé, že řízení zn. xxx bylo původně zahájeno k žádosti o závazné stanovisko k záměru, který obsahoval opravu čelní fasády předmětné nemovitosti a také výměnu 2 ks vstupních dveří na témže objektu. V průběhu zahájeného řízení však dospěl správní orgán k zjištění, že žádost (resp. záměr) je jak v případě obnovy fasády, tak i v případě výměny dveří neúplná, proto vyzval žadatele opatřením ze dne xxx k doplnění a usnesením téhož dne řízení přerušil. Jelikož žadatel doplnil pouze část podkladů (týkající se specifikace prací ve vtahu k opravě fasády), správní orgán přistoupil k tomu, že podle ust. § 140 odst. 3 správního řádu nejprve vyloučil práce týkající se výměny dveří „ze společného řízení“, a dále pokračoval v řízení ve věci opravy čelní fasády předmětné nemovitosti, které správní orgán ukončil kontrolovaným rozhodnutím. Řízení ve věci výměny dveří předmětné nemovitosti usnesením č. xxx podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil.

Tento postup je nutno označit za vadný. Dle ust. § 2 odst. 2 správního řádu uplatňuje správní orgán svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Pokud správní orgán v rámci zahájeného řízení zjistí, že podaná žádost o závazné stanovisko vykazuje takové podstatné vady, které brání v pokračování řízení, pomůže jej žadateli odstranit, případně žadatele vyzve k odstranění nedostatků a řízení o žádosti v souladu s ust. § 66 odst.

1 písm. c) správního řádu zastaví. Správní orgán tedy měl řízení o žádosti rovnou zastavit, neboť pro tento postup byl naplněn důvod stanovený zákonem.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči rozhodnutí č.j. xxx ve věci rekonstrukce meteorologického sloupku u Sokolovny, parc. č. xxx k. ú. xxx, v němž stanovil, že uvedený záměr je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný. Ve výroku uvedeného rozhodnutí správní orgán specifikoval předmět řízení jako „vybourání nepůvodních hliníkových vitrín a jejich nahrazení kovovými rámy se skleněnou výplní; osazení nových průduchů pod rámy novými kovovými rámečky a jejich zapravení do fasády; vyčištění tělesa sloupku a nanesení nové omítky v béžové barvě; vyspravení kruhové haly sloupku a natření hnědou barvou; osazení nové korouhve v původním historickém tvaru o výšce cca 60 cm v černé barvě; úpravu přilehlého terénu – vyrovnaní, zatravnění, osazení lavičky, to vše podle předložené žádosti a jejich příloh (náčrty, fotodokumentace, popis objektu)“.

Pochybení správního orgánu bylo shledáno v tom, že výše uvedený výrok je stanoven a rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být výrok jednoznačný, přesný a určitý, aby mohl být kontrolovatelný a vymahatelný. Správní orgán nijak rozměrově nespifikoval nové prvky instalované na objekt, ani dostatečně nepopsal konkrétní rozsah prací (není zřejmé, které vitríny budou vybourány – počet, kolik a kde a kolik bude nových průduchů, jak a čím bude vyčištěno těleso sloupku, vzhled nové korouhve, způsob osazení lavičky atd.) ty tak žádný způsobem nelze kontrolovat a z hlediska státní památkové péče posuzovat.

K tomu je potřeba uvést, že i dokumentace, která byla přílohou žádosti, je v zásadě obecná a neobsahuje všechny náležitosti tak, aby bylo zřejmé, jaké práce jsou zamýšleny. Správní orgán měl postupovat podle § 45 odst. 2 správního řádu a žadatele vyzvat k odstranění nedostatků žádosti o vydání závazného stanoviska, případně ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči stanovit základní podmínky, za kterých lze tyto práce dále připravovat.

4. Správní orgán vydal rozhodnutí č.j. xxx dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu, v jehož výroku uvedl, že záměr zateplení objektu čp. xxx, parc. č. st. xxx v k. ú. xxx, který se nachází na území MPZ xxx včetně nového vybudovaného 3. NP dle žádosti a dokumentace „ RD xxx, dat. 11.9.2017, zhot. xxx“, spočívající v zateplení obvodových stěn, podlah a střechy 1. NP, 2. NP, 3. NP (nová nástavba) fasádním polystyrenem EPS 70 F o tloušťce S01, S02140 mm, S07100 mm, čelní fasáda S0 08 polyuretanovými deskami tloušťky 80 mm, střecha 2. NP minerální vatou tloušťky 200 mm a plochá střecha nástavby polystyrenem tloušťky 220-330 mm (spádové klíny) a nanesení omítky zrnitosti 1,5 mm v barvě bílé RAL 9010 (stávající objekt) a světle šedé RAL 7040 (nástavba 3. NP), je dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Ze spisové dokumentace je zřejmé, že správní orgán nezkoumal aktivní legitimaci účastníků správního řízení. Ve smyslu ust. 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči je účastníkem řízení vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v ochranném pásmu nemovité kulturní památky nebo se nachází v památkové zóně. V kontrolovaném spisu však absentuje jakýkoliv doklad aktivní legitimace pro osobu, která v řízení jednala jménem vlastníka (či uživatele) dotčeného objektu.

Ve spise také chybí záznam o určení oprávněné úřední osoby ve smyslu ust. § 15 odst. 4 správního řádu (viz závěr památkové inspekce č. 2012-17.-III.).

5. Správní orgán vydal rozhodnutí podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu, v jehož výroku stanovil, že zpracování dalšího stupně projektové dokumentace novostavby rodinného domu na pozemku p.č. xx, v městské památkové zóně xxx, podle předložené architektonické studie vypracované firmou xxx, datum 08/2017, spočívající v zástavbě proluky dvoupodlažním domem s využitým podkrovím, okapově orientovaným do ulice, s fasádou do ulice prolomenou šikmě zasunutými prosklenými plochami, v řešení v soudobém střídém architektonickém výrazu s použitím skla, dřeva, kovu a omítaných ploch fasád, je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné.

Správní orgán ve výroku uvedl, že rozhodoval podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Podle tohoto ustanovení je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové zóně, povinen k zamýšlené stavbě, prodejnímu stánku, konstrukci a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, jejichž umístění nepřesáhne 30 po sobě jdoucích dnů, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17). Podle odst. 3 téhož ustanovení zákona se potom v závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přístupné a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru. V kontrolovaném rozhodnutí však správní orgán definoval předmět řízení jako zpracování dalšího stupně projektové dokumentace novostavby rodinného domu. Takto vymezený předmět řízení je zcela chybný, neboť ho nelze podřadit pod činnost vymezené v ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a správní orgán tedy postupoval v rozporu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu, kde je uvedeno, správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Dále je potřeba uvést, že v odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí správní orgán uvedl, že realizací domu bude doplněna stávající proluka v řadě mezi domy a nebudou narušeny či poškozeny stávající památkové hodnoty této části městské památkové zóny za předpokladu úpravy řešení osazení prosklených ploch tak, aby lépe korespondovaly s daným charakterem prostředí okolních domů. Je zřejmé, že správní orgán další přípravu záměru určitým způsobem podmiňuje, ovšem činí tak v odůvodnění rozhodnutí, kdy samo odůvodnění je však pro účastníka řízení nezávazné a z pozice správního orgánu nevymahatelné. Pokud chtěl správní orgán stanovit podmínky, při jejichž dodržení by byl záměr novostavby z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný, měl tak učinit ve výroku.

Závazná stanoviska podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, případně vydaných podle zvláštního zákona jako KZS:

1. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu závazné stanovisko ve věci záměru obnovy (rekonstrukce) budovy xxx, umístěné na pozemku parc. č. st. xxx v k. ú. xxx předmětné práce jsou situovány na pozemcích parc. č. st. xxx a parc. č. xxx, které jsou součástí nemovité kulturní památky zapsané v ÚSKP ČR pod rejst. č. xxx.

Předmět řízení, tak jak jej správní orgán vymezil ve výroku uvedeného závazného stanoviska, je neurčitý a nejednoznačný. Není z něj zřejmé, co to znamená, že dojde k „zazdění části oken“ (Kolik oken? Umístěných kde? V jaké čisti?); dále není zřejmé, kolika výplní otvorů se dotýká navrhovaná výměna a následně „bílá barva“. Předmět řízení je tak neurčitý a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, kde je uvedeno, že ve výrokové části rozhodnutí správní orgán řádně uvede předmět řízení, jenž musí být přesný, srozumitelný a určitý.

V odůvodnění kontrolovaného závazného stanoviska pak uvedl, že neseznamoval jediného účastníka řízení s podklady pro vydání závazného stanoviska s podklady pro jeho vydání, jelikož vyhověl navrhovanému záměru v celém rozsahu. Vzhledem k tomu, že ve výroku je uvedena podmínka, upřesňující barevnost nových zpevněných ploch, měl správní orgán (v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu) vyrozumět žadatele, že bylo ukončeno shromažďování podkladů pro vydání závazného stanoviska v předmětné věci a vyzvat ho k seznámení se s podklady pro jeho vydání a k vyjádření se k těmto podkladům před vydáním závazného stanoviska.

2. Podklad pro koordinované závazné stanovisko č.j. xxx ze dne xxx ve věci renovace fasády průčelí a věže kostela xxx na pozemku parc. č. st. xxx k. ú. xxx byl správním orgánem vydán podle ust. § 14 odst. 1 a 3 zákona o státní památkové péči.

Při vydání tohoto podkladu se správní orgán dostatečně nezabýval aktivní legitimací žadatele, neboť přijal žádost na základě plné moci ze dne xxx, přičemž tato plná moc byla udělena k zastupování vlastníka a jednání jeho jménem při „veškerých právních úkonech v řízeních dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů“. Plná moc tedy byla udělena pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, navíc pro řízení vedené dle konkrétně specifikované právní normy [zde je potřeba uvést, že proces vydávání závazného stanoviska orgánu státní památkové péče upravuje zákon o státní památkové péči]. V souladu s ust. § 33 odst. 2 písm. c) musí být podpis na plné moci v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu. Toto kritérium však řešená plná moc nenaplnuje.

Dále je potřeba uvést, že správní orgán nepostupoval tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyly ust. § 3 správního řádu. Předložený záměr totiž neobsahuje žádné grafické vyznačení předpokládaného rozsahu navrhovaných prací. Ty potom nejsou žádným způsobem kontrolovatelné.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči podklad pro koordinované závazné stanovisko, v jehož výroku stanovil, že změna účelu užívání místnosti č. 2L.04 z kuchyňky na kancelář a č. 2L.11 ze skladu na kuchyňku v patře domu č.p. xxx. situovaného na pozemku p. č. st. xxx v k. ú. xxx, podle předložené žádosti ze dne xxx a přiloženého technického popisu záměru a zákresu navrhované změny do části půdorysu 2. NP domu, který vypracovala xxx, je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná.

Z výroku podkladu pro KZS i z jeho odůvodnění je zřejmé, že předmětem řízení byla změna užívání kulturní památky, konkrétně tedy jejích částí – místností využívaných jako sklad a kuchyňka. Správní orgán, pokud tedy chtěl v souladu s předmětem řízení vymezeném v žádosti o KZS (změna užívání), měl vydat svůj podklad nikoli podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči, nýbrž podle ust. § 11 odst. 1 zákona o státní památkové péči a v souladu s tímto ustanovením zabezpečit vhodné využití kulturní památky odpovídající její hodnotě a technickému stavu. Pojem „obnova“ nemůže být naplněn jakýmkoliv zásahem do památky, ale jen některou z činností, pro které zákon o památkové péči tuto legislativní zkratku v ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči zavedl. Při podřazení zásahu do nemovité kulturní památky pod tyto typy zásahů, je třeba respektovat jejich definice obsažené v právních předpisech, případně jejich stavebnětechnický význam [viz Rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 29.7.2009, sp. zn. 2 As 11/2009 – 64]. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči by správní orgán postupoval, kdyby předmětem žádosti byly stavební práce na kulturní památce související se změnou jejího využití.

Závazná stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, případně vydaných podle zvláštního zákona jako KZS:

1. Správní orgán vydal závazné stanovisko čj. xxx dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, v jehož výroku stanovil, že záměr úpravy parkovacích míst a navazující úpravy zeleně v ulici xxx na pozemcích parc. č. xxx a xxxx v k. ú. xxx, které se nachází na území MPZ dle žádosti o závazné stanovisko a projektové dokumentace pro stavební povolení a pro provádění stavby „Stavební úpravy parkovacích míst xxx, zhot. xxx, dat. 9/2016, vč. příloh“, je dle ust. 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Součástí žádosti o závazné stanovisko byl i souhlas vlastníka pozemku parc. č. xxx v k. ú. xxx, ovšem tento souhlas byl vysloven pouze k projektu „Revitalizace zeleně xxx“, který bude realizován dle projektové dokumentace zpracované xxx. správní orgán tedy neprověřoval stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu.

2. Správní orgán vydal podklad pro koordinované závazné stanovisko spis zn. xxx dle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, v jehož výroku stanovil, že záměr úpravy místní komunikace, chodníků a pojezděných ploch, veřejného osvětlení, výstavby opěrné stěny, s tím spojené úpravy zeleně v ul. xxx na pozemcích parc.č. xxx, xxx, xxx, k. ú. xxx, které se nachází na území MPZ, dle

projektové dokumentace pro územní řízení „xxx – rekonstrukce ulice xxx“ dat. 3/2017, zhot. xxx, je dle ust. 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný, při dodržení následujících podmínek pro další přípravu záměru stanovených dle 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči: 1) konečná podoba vzhledu opěrné zdi včetně přesného způsobu založení a jejího zábradlí bude předložena k vydání navazujícího závazného stanoviska pro stavební řízení. 2) pohledová část zdi (v místě terénních úprav) bude doplněna výsadbou zeleně. Tyto sadbové úpravy budou předloženy k vydání navazujícího závazného stanoviska pro stavební řízení.

Správní orgán vydal tento podklad pro koordinované závazné stanovisko podle ust. § 149 správního řádu. V tomto případě se nejedná o závazné stanovisko, které by bylo podkladem pro řízení stavebního úřadu, ale je součástí všech podkladů do koordinovaného stanoviska. Koordinované závazné stanovisko je specifickým aktem, jehož účelem je nahradit více závazných stanovisek, které by měl vydat dotčený správní orgán jediným správním aktem. Do tohoto aktu se mají promítnout všechny veřejné zájmy, které podle jednotlivých zvláštních právních předpisů hájí konkrétní dotčený orgán. Podmínkou přitom je, že tyto veřejné zájmy nejsou ve vzájemném rozporu. Podstatnou a základní vlastností koordinovaného závazného stanoviska je skutečnost, že i přes koordinaci jednotlivých veřejných zájmů, jak to předpokládá § 4 odst. 6 stavebního zákona, zůstává závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu. Žádost o koordinované závazné stanovisko obdržel a obdrží správní orgán (obecní, městský či krajský úřad) jako jeden celek a tato žádost je současně žádostí o všechna jednotlivá závazná stanoviska, která je oprávněn správní orgán jako dotčený orgán na základě jednotlivých právních předpisů vydat. Z hlediska přezkoumatelnosti a dostatečného hájení dotčených zájmů pak dále musí být z aktů dotčeného správního orgánu jednoznačně zjištělné, co je v konkrétním případě závazné stanovisko (koordinované závazné stanovisko) a co je jeho obsahem závazným pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. V zájmu přezkoumatelnosti musí být závazné stanovisko i koordinované závazné stanovisko náležitě odůvodněno; koordinované závazné stanovisko musí být odůvodněno ve vztahu ke všem veřejným zájmům, které jsou v něm řešeny. Lze tedy jako zásadně chybnou označit takovou praxi, kdy subjekt hájící dílčí dotčený zájem, vypracuje akt, který vydá podle § 149 správního řádu jako závazné stanovisko pro koordinované závazné stanovisko. Pochybení správního orgánu v daném případě tedy spočívá v tom, že obsah závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného orgánu, nikoli pro koordinované závazné stanovisko, zpracované koordinátorem, které samo má sloužit jako závazný podklad pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. Tato praxe je pak také nepřijatelná z toho hlediska, že by mělo existovat pouze jedno závazné stanovisko, kde je jednoznačně a nesporně popsán zájem hájený dotčeným orgánem. Souběžná existence závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska k téže věci z hlediska ochrany téhož zájmu je velmi matoucí a sporná. Lze tedy konstatovat, že v rámci tvorby koordinovaného závazného stanoviska by hájitelé jednotlivých dotčených zájmů měli vůči koordinátorovi uplatňovat svůj zájem v aktu, který by měl – v návaznosti na vnitřní předpisy správního orgánu – podobu vnitřního sdělení (nikoli však jakéhosi dílčího závazného stanoviska).

3. Správní orgán vydal závazné stanovisko dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, v jehož výroku stanovil, že oprava fasády domu čp. xxx, parc. č. xxx, k. ú. xxx, který se nachází na území MPZ, dle technického popisu zpracovaného žadatelem, dat.: 3/2017, spočívající v odstranění stávajících dožilých omítek, v zazdění nepoužívaných otvorů, v omítnutí zdiva novou sanační omítkou včetně štuky a realizace barevného nátěru fasády silikátovými barvami dle vzorníku Colormix v odstínech 4720, 4751 a 4753, je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná.

Předmět řízení, tak jak je vymezen ve výroku závazného stanoviska je nejednoznačný, nekontrolovatelný a nevymahatelný. Není zřejmé, v jakém rozsahu má dojít k odstranění stávajících dožilých omítek, resp. které omítky jsou dožilé, které otvory a kolik bude zazděno a čím, v jakém rozsahu má dojít k omítnutí zdiva novou sanační omítkou včetně štuky a realizace barevného nátěru fasády. Výrok je tedy v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

K tomu je potřeba uvést, že již žádost o závazné stanovisko neobsahuje dostatečné náležitosti k tomu, aby mohla být z hlediska památkové péče řádně posouzena, neboť popis technologií je velmi obecný a nekonkrétní. Správní orgán nezjišťoval dostatečně a úplně stav věci podle ust. § 3 správního řádu

v průběhu řízení, které je nezbytné pro vydání rozhodnutí a nepostupoval v řízení způsobem směřujícím podle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění nedostatků žádosti o vydání závazného stanoviska.

4. Správní orgán vydal rozhodnutí podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči, v jehož výroku stanovil, že návrh novostavby třípodlažního víceúčelového domu v zahradě domu na ul. xxx, situovaného na pozemku p. č. xxx, a st. xxx v k. ú. xxx, podle předložené žádosti ze dne xxx a přiložené neautorizované schématické skici osazení a hmotového řešení novostavby vypracované xxx, v rozsahu 4 A4, je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů státní památkové péče nepřipustný.

Předmětné rozhodnutí bylo dle výroku správního orgánu chybně vydáno podle ust. § 149 správního řádu. Podle tohoto ustanovení je vydáváno závazné stanovisko jako úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán však nevydal závazné stanovisko do řízení jiného orgánu, nýbrž jako své rozhodnutí, o čemž svědčí i poučení. Výrok s chybným právním podřazením je tak zmatečný a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

5. Správní orgán vydal podklad pro koordinované závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči, v jehož výroku stanovil, že nadstavba garáže a zastřešení terasy ve dvorním traktu domu čp. xxx, na parc. č. xxx, k. ú. xxx, v OP MPZ, podle projektové dokumentace zpracované xxx, datum 11/2016, spočívající v nadstavbě stávající garáže se zastřešením okapově orientovanou sedlovou střechou, krytou keramickou střešní taškou, s hřebem střechy ve výškové úrovni + 5,145 m, v novostavbě zděné parcelní zdi o výšce 2,70 m směrem do ulice xxx, v omítnutí parcelní zdi i nadstavby garáže silikátovou omítkou Baumit v odstínu bílé, je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná.

V odůvodnění tohoto podkladu správní orgán popsal řešené práce, obecně uvedl, že řešená nemovitost se nachází na území ochranného pásma městské památkové zóny a zřízením ochranného pásma kolem městské památkové zóny je sledována zvýšená ochrana prostředí památkové zóny před případnými vlivy z nejbližšího okolí a před rušivými zásahy, zvláště při stavebních změnách v území vymezeném ochranným pásmem. Další zdůvodnění přípustnosti záměru pak správní orgán vztáhl na to, že posuzovaná stavba bude dotvářet prostředí dvorku domu xxx, který je součástí západní fronty řadové zástavby ulice xxx. Navrhované stavby by měly dotvořit charakter daného prostředí lokality situované v kontaktu ochranného pásma a vlastního prostředí městské památkové zóny, a že nadstavba garáže s realizací parcelní zdi mezi dvorem domu čp. xxx a ulicí xxx nebude mít na prostředí této části ochranného pásma městské památkové zóny negativní vliv. Úkolem správního orgánu však nebylo posoudit to, zda a jak se stavba dotkne konkrétních hodnot ulice, prostředí dvorku či části ochranného pásma, nýbrž to zda a jak se stavba dotkne předmětu ochrany, pro který bylo ochranné pásmo zřízeno – tedy hodnot městské památkové zóny. Odůvodnění tohoto podkladu je tedy v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Závazná stanoviska jako samostatné rozhodnutí podle ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal dne xxx rozhodnutí č.j. xxx podle ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči ve věci způsobu odstranění závady, spočívající v nálezů propadlého stropu a dřevokazné houby v dřevěné trámové stropní konstrukci ve 2. NP východní části zámku v xxx, situovaném na pozemku parč. č. st. xxx v k. ú. xxx. Zámek je nemovitou kulturní památkou zapsanou v ÚSKP ČR pod rejst. č. xxx.

Správní orgán ve výroku tohoto rozhodnutí stanovil vlastníku památky zajistit neprodleně ihned po nabytí právní moci rozhodnutí provedení tří opatření: 1) Zajištění realizace sond do napadené stropní konstrukce zejména v místě defektu – propadnutí stropu, ve 2. NP objektu, za účelem zjištění rozsahu napadení zasažené dřevěné konstrukce stropu dřevokaznou houbou. 2) Po vyhodnocení stavu napadených konstrukcí, nejpozději do 31.12.2017, předložení návrhu na obnovu (sanaci) zasažených konstrukcí příslušnému správnímu orgánu, který bude předmětem žádosti o vydání závazného stanoviska v souladu s § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči. 3) Zamezení přístupu veřejnosti do lokalizovaného zasaženého prostoru (výstražnou páskou a nápisem nevstupovat).

Ze spisové dokumentace vedené správním orgánem v předmětné věci je zřejmé, že žadatel podal (dle sběrného archu dne xxx) žádost o vydání závazného stanoviska podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči, v níž předmět žádosti specifikoval slovy: „jedná se o havarijní stav – propadlý strop ve 2. NP v prostoru nad výstavními prostory (1.NP), kde je podezření na výskyt dřevokazného houby. Jako důvod žádosti zde byla uvedena příprava projektové dokumentace pro zabezpečení obnovy objektu...

Správní orgán vyhodnotil nesprávně žádost o vydání závazného stanoviska podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči jako oznámení o poškození památky a žádost o rozhodnutí o způsobu odstranění závady podle § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči. Na základě nesprávného posouzení podání správní orgán nepožádal příslušnou odbornou organizaci státní památkové péče (NPÚ, ÚOP v Kroměříži) o vypracování písemného vyjádření, respektive o stanovení vstupních podmínek pro vypracování připravované dokumentace obnovy poškozené části stropní konstrukce nad výstavními prostory (1. NP) východní části zámku. Správní orgán tedy neměl svévolně vyhodnotit a upravit předmět žádosti, ale měl vycházet z jeho zjevného a srozumitelného obsahu.

Dále je potřeba říci, že podle ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči správní orgán vydává rozhodnutí o způsobu odstranění závady na kulturní památce. K tomu musí směřovat i podmínky výroku takového rozhodnutí. Podmínka realizace sond však spadá až do režimu následné obnovy památky. Stejně tak podmínka následného vypracování dokumentace. Ani podmínka zamezení přístupu veřejnosti nesměruje k odstranění závady, o níž (chybně) správní orgán rozhodoval a podmínky jsou tak stanoveny mimo zákonný rámec.

Další pochybení je to, že protokol o seznámení účastníků řízení s podklady před vydáním rozhodnutí, na který se správní orgán v odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí odvolává, není řádně zaevidován a vložen do spisu. Navíc není zřejmé, proč a s jakými podklady správní orgán vlastníka seznamoval, když spis žádá zjištění neobsahuje. Spis tedy není veden v souladu s ust. § 17 správního řádu.

Závazná stanoviska podle ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči, případně vydaných podle zvláštního zákona jako KZS:

1. Podklad pro koordinované závazné stanovisko č.j. xxx ze dne xxx ve věci rozšíření zpevněných ploch u domu čp. xxx, na pozemku parc. č. xxx a xxx k.ú. xxx, byl správním orgánem vydán podle ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči.

Předmětné parcely jsou součástí ochranného pásma nemovité kulturní památky – budovy xxx, prohlášené rozhodnutím č.j. xxx ze dne xxx.

Správní orgán v podkladu pro koordinované stanovisko uvedl, že se k předmětným pracím vyjadřuje podle ust. 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči. Zde je potřeba uvést, že zmíněné ustanovení zákona taxativně vyjmenovává případy, kdy je možno jeho užití: „Správní úřady a orgány krajů a obcí vydávají svá rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na ochraně nebo zachování kulturních památek nebo památkových rezervací a památkových zón a na jejich vhodném využití, jen na základě závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památky, jen na základě závazného stanoviska krajského úřadu.“ Z uvedeného je zřejmé, že ochranné pásmo kulturní památky v tomto ustanovení zahrnuto není, proto správní orgán postrádal zákonné zmocnění k rozhodování na základě tohoto ustanovení zákona o státní památkové péči. Správní orgán tedy postupoval v rozporu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu, kdy uplatňuje správní orgán svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Nad rámec uvedeného je potřeba říci, že správní orgán definoval předmět řízení ve výroku tohoto podkladu jako „rozšíření zpevněné plochy u domu čp. xxx, na pozemku parc. č. xxx a xxx k.ú. xxx – dodatečné povolení stavby podle předložené žádosti a projektové dokumentace „Rozšíření zpevněné plochy“ - dokumentace pro vydání dodatečného povolení, kterou zpracoval xxx, v březnu 2017“.

Pochybení správního orgánu bylo shledáno v tom, že výše uvedený výrok je stanoven v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být výrok jednoznačný, přesný a určitý, aby mohl být kontrolovatelný a vymahatelný. Správní orgán nijak nespécifikoval konkrétní řešené práce, nepopsal rozsah těchto prací, ty tak žádným způsobem nelze kontrolovat a z hlediska památkové péče posuzovat. Podle § 68 odst. 2 správního řádu je správní orgán povinen ve výroku rozhodnutí uvést řešení otázky, která je předmětem řízení. Posouzení přípustnosti zamýšlených prací je v případě závazného stanoviska vydaného podle zákona o státní památkové péči předmětem řízení a je nutno tyto práce ve výroku rozhodnutí uvádět konkrétně a v rozsahu podané žádosti (nikoli tedy s pouhým odkazem na projektovou dokumentaci). V tomto směru lze odkázat i na Závěr č. 62 ze zasedání poradního sboru ministerstva vnitra ke správnímu řádu ze dne 26.11.2007 - vymezení předmětu správního řízení (<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx>), který se sice zabýval řízením z moci úřední, nicméně podstata potřeby řádného vymezení předmětu řízení je shodná i s řízením, která jsou zahajována na základě žádosti.

Usnesení o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 správního řádu:

1. Správní orgán vydal dne xxx podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu usnesení o zastavení řízení zahájeného ve věci obnovy zvonové stolice v kostele xxx., který je kulturní památkou zapsanou v ÚSKP ČR pod rejst. č. xxx, je situovaný na pozemku parc. č. st. xxx v k. ú. xxx.

Z kontrolovaného spisu je zřejmé, že žádost o závazné stanovisko byla podána dne xxx. V průběhu zahájeného řízení bylo dne xxx vydáno usnesení o přerušení řízení, a to z důvodů nutného doplnění žádosti, kdy správní orgán pro toto doplnění stanovil lhůtu 60 dnů. K doplnění žádosti ve stanovené lhůtě nedošlo, správní orgán tedy vydal výše uvedené usnesení o zastavení řízení, toto však učinil až více než po roce od marného uplynutí stanovené lhůty. Správní orgán tedy postupoval v rozporu s ust. § 6 správního řádu, kde je uvedeno, že správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80 správního řádu).

Dále se ve spise objevuje „Zápis z jednání konaného dne xxx“ ve věci opravy zvonové stolice kostela xxx. Jednání se zúčastnili zástupci vlastníka, NPÚ a správní orgán. V zápise je uvedeno, že záměr je třeba doplnit o další náležitosti a specifikace, NPÚ přímo doporučuje materiály pro finální úpravu povrchů. Kontrolní skupina konstatuje, že pokud správní orgán shledal, že žádost neobsahuje všechny náležitosti pro řádné posouzení, měl vady žádosti popsat ve výzvě, kterou žadateli správní orgán zaslal v červenci. Následně správní orgán řízení usnesením přerušil, tudíž není zřejmé, proč a na základě čeho proběhlo v srpnu jednání, v němž správní orgán spolu se zástupci NPÚ požadoval další doplnění žádosti (když navíc v zápise uvádí, že předmětné řízení je v danou chvíli přerušeno).